

РЕШЕНИЕ

№ 6170

гр. София, 05.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 33 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ

при участието на секретаря НАДЯ Г. НАЙДЕНОВА
като разгледа докладваното от ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ Гражданско дело № 20231110140312 по описа за 2023 година

Предявен е осъдителен иск по чл. 49 вр. с чл. 45 ЗЗД.

Производството по делото е образувано по постъпила искова молба от И. Г. П. срещу „Вестник Телеграф“ ЕООД.

Предявен е иск за осъждането на ответника да заплати на ищеца сумата от 5000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, причинени на ищеца от неверни, клеветнически и обидни твърдения в статия, публикувана от ответника на 29.09.2020 г. във вестник „Телеграф“, на стр. 10. Ищецът поддържа, че в статията са използвани неверни твърдения, които създават негативна представа за личността му, а именно: в статията ищецът бил наречен с прякор „Демона“, а твърди, че в действителност няма такъв прякор; в статията се сочело, че ищецът се е барикадирал, което не отговаряло на истината; в статията било посочено „...кметският наместник на с. О се натъкнала на трупа на Факиров.“, като ищецът твърди, че в действителност трупът на Факиров е открит от полицейски служител; във вестника било посочено, че „... на дата 08.10.2019 г. полицията е открила на адрес ул. „П, с. Орешник, обл. Хасково 4 бр. пушки...“ и „...за част от оръжията са били представени разрешителни“, като ищецът твърди, че в действителност на 08.10.2019 г. не са открити никакви огнестрелни оръжия в дома му, а на 21.01.2018 г. са иззети 2 бр. законно притежавани дългоцевни нарезни оръжия и 1 бр. късоцевно оръжие; в процесния брой издание на вестника била публикувана снимка на ищеца, въпреки изразено от него несъгласие и без негово знание и съгласие.

Ищецът счита, че цитираните твърдения в статиите са неверни, унижителни и клеветнически. Твърди, че публикуването на снимката му във вестника е в нарушение на чл. 32 от Конституцията на Република България. Посочва, че вследствие на изнесените публично неверни и клеветнически твърдения е създадена невярна представа в очите на обществото, ищецът е дискредитиран, като е уронен престижът

му и е претърпял редица негативни преживявания като страх, обида, притеснение, безпомощност и унижение. Претендира разноски по настоящото дело.

Ответникът оспорва предявеният иск като недопустим с твърденията, че за ищеца липсва правен интерес от предявяване на иска, тъй като вестникът не е публикувал твърдяната от ищеца публикация. Оспорва предявения иск като неоснователен, твърди, че няма противоправно поведение от страна на ответника, не са причинени вреди и няма причинна връзка между противоправно поведение и твърдените вреди. Оспорва иска и по размер. От фактическа страна оспорва, че твърдяната от ищеца публикация съществува, евентуално – в случай, че се установи, че такава е публикувана – оспорва в статията да има невярно отразяване на събития около ищеца. Посочва, че ищецът е признат за виновен за извършено престъпление и е осъден с влязла в сила присъда, като му е определено наказание от 25 години лишаване от свобода и е налице надделяващ интерес обществото да бъде информирано за извършени престъпления. Претендира разноски.

След като обсъди събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите, изложени от страните, съдът прима за установено следното от **фактическа и правна страна**:

За основателността на предявения иск, в тежест на ищеца е да докаже при условията на пълно и главно доказване правопораждащите факти, от които черпи изгодни за себе си последици, а именно: противоправно поведение от служител на ответното дружество, реализирано при или по повод на възложена му работа, изразяващо се в публикуване на неверни и позорящи твърдения, засягащи репутацията и доброто име на ищеца; причинени вреди, изразяващи се в създаване на невярна представа за ищеца в очите на обществеността и засягане на престижа на ищеца, негативни емоционални преживявания като страх, стрес, обида, унижение, безпомощност, притеснение; причинна връзка между поведението и вредите.

Спорен между страните е въпросът публикувал ли е ответникът твърдяната от ищеца статия. За установяване на спорното обстоятелство по делото е приет заверен препис от процесния брой на вестник „Телеграф“, издаден на 29.09.2020 г. От съдържанието на същия не се установява да е налице публикация, свързана с ищеца. В исковата молба е направено подробно изложение на използваните думи и изрази в статията на стр. 10 от изданието, каквато обаче не се установява да е публикувана. Ето защо, не се доказва да е налице първият елемент от спорния фактически състав, а именно: противоправно поведение от служител на ответното дружество, реализирано при или по повод на възложена му работа, изразяващо се в публикуване на неверни и позорящи твърдения, засягащи репутацията и доброто име на ищеца.

На следващо място следва да се посочи, че ищецът не проведе установяване и на следващия елемент от фактическия състав, а именно: причинени вреди, изразяващи се в създаване на невярна представа за ищеца в очите на обществеността и засягане на престижа на ищеца, негативни емоционални преживявания като страх, стрес, обида, унижение, безпомощност, притеснение. За доказването му същият е направил искане за събиране на гласни доказателствени средства. С определение от 24.08.2023 г. съдът е уважил искането, като е допуснал разпит по делегация на двама, посочени от ищеца свидетели. Поради непредставяне на въпросни листи и депозираните молби от свидетелите, разпитът по делегация не е проведен. Вместо това от свидетелите са постъпили различни молби, с които заявяват, че не могат да се явят за разпит поради отсъствието им от страната. В писмен вид изразяват становище по спорните въпроси. Доколкото писмени свидетелски показания са недопустими по ГПК, то не следва да бъдат коментирани.

Поради непроведен разпит на свидетелите и неоттеглено искане за това, съдът с

разпореждане от 02.11.2023 г. /л. 131/ е указал на ищеца, чрез назначения по делото адвокат по допусната правна помощ, в едноседмичен срок от съобщението да заяви поддържа ли направеното искане за събиране на гласни доказателствени средства, като посочи три имена и адрес за призоваване на свидетеля/свидетелите. Уведомен е и за последицата от неизпълнение на указанието, а именно, че съдът ще приеме, че доказателственото искане не се поддържа. Със становище от 08.01.2024 г. ищецът, чрез адв. К., е направил искане да му бъде предоставена възможност да ангажира становище във връзка с даденото указание в първо съдебно заседание. В проведеното първо открито съдебно заседание на 28.03.2024 г. ищецът, чрез процесуалния си представител, е заявил, че няма други доказателствени искания.

Поради недоказването на елементите от фактическия състав на спорното материално право, предявеният иск следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

По разноските:

При този изход на осн. чл. 78, ал. 3 ГПК ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника направените разноски по делото в размер на 1200 лева с ДДС – заплатено адв. възнаграждение.

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от И. Г. П., ЕГН ***** иск по чл. 45 вр. чл. 49 ЗЗД за осъждането на ответника „Вестник Телеграф“ ЕООД, ЕИК 205461291 да заплати на ищеца сумата от 5000 лева, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди от неверни, клеветнически и обидни твърдения в статия, публикувана от ответника на 29.09.2020 г. във вестник „Телеграф“, на стр. 10.

ОСЪЖДА на осн. чл. 78, ал. 3 ГПК И. Г. П., ЕГН ***** да заплати на „Вестник Телеграф“ ЕООД, ЕИК 205461291 сумата от **1200 лева** с вкл. ДДС, представляваща разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____